



KØBENHAVNS BYRET DOM

afsagt den 14. april 2023

Sag BS-16490/2021-KBH

[Indklagede]
(advokat [...])

mod

Advokatnævnet
(advokat [...])

Denne afgørelse er truffet af dommer Lone Bach Nielsen.

Sagens baggrund og parternes påstande

Retten har modtaget sagen den 26. april 2021.

Sagen vedrører, om [indklagede] har overtrådt de advokatetiske regler ved at undlade af give sin klient skriftlige opdrags- og prisoplysninger og ved ikke i fornødent omfang at have inddraget og holdt sin klient orienteret om sagen.

[Indklagede] har nedlagt følgende påstand:

Advokatnævnets kendelse af 29. marts 2021 i sag 2020-2642 ophæves, subsidiært formildelse.

Advokatnævnet har nedlagt påstand om, at Advokatnævnets kendelse i sagsnr. 2020-3642 af 29. marts 2021 stadfæstes.

Retten har bestemt ikke at behandle sagen efter reglerne om småsager.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Oplysningerne i sagen

Af Advokatnævnets kendelse af 29. marts 2021 fremgår blandt andet:

"Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over [indklagede], [by].

Klagens tema:

[Klager] har klaget over, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, herunder ved at udføre retshandlinger uden hans viden og samtykke og med ikke godkendt materiale, ved at undlade at informere ham om sagen, ved at lyve overfor retten, ved at give utroværdig rådgivning, samt ved ikke at give skriftlig opdrags- og prisoplysning.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 4. november 2020.

Sagsfremstilling:

[Klager], der afsoner en livstidsdom, fik ved Direktoratet for Kriminalforsorgens afgørelse af 24. marts 2020 afslag på prøveløsladelse. Han indbragte i april 2020 afslaget for [byret] med bistand fra [advokat A].

[Byret] gav den 22. april 2020 [advokat A] en frist til den 30. april 2020 til at fremkomme med bemærkninger til, at sagen blev behandlet på skriftligt grundlag.

Af retsbogsudskrift af 25. maj 2020 fra [byret] fremgår bl.a., at retten besluttede, at sagen skulle behandles på skriftligt grundlag, idet der ikke var grundlag for at fravige udgangspunktet i straf-fuldbyrdslovens 116, stk. 1.

[Klager] rettede i juni 2020 henvendelse til [indklagede] med anmodning om bistand til retssagen, idet han ønskede at skifte advokat. Han fremsendte herefter sagens materiale til [indklagede].

[Klager] orienterede den 16. juni 2020 [byret] om advokatskiftet.

Samme dag anførte [klager] i en e-mail til [indklagede], at han inden kort tid ville blive overflyttet fra [fængsel A] til [fængsel B] med henblik på udredning til uledsaget udgang. Han anførte endvidere:

"Jeg glæder mig at høre fra dig: denne mail er skrevet via min kone gennem en telefon, men den bliver tjekkerjævnligt, så du kan skrive hvornår du ønsker jeg skal ringe til dig."

[Indklagede] blev ved retsbog af 18. juni 2020 beskikket for [klager]. Retten fastsatte en frist til den 6. juli 2020 for [indklagede]s skriftlige bemærkninger til anmodningen om prøveløsladelse, herunder med oplysninger fra [klager] til brug for rettens afgørelse.

Ved e-mail af 14. juli 2020 skrev [klager] til [indklagede] og spurgte, om hun havde fået hans sag.

Den 15. juli 2020 afsagde [byret] kendelse om at stadfæste Direktoratet for Kriminalforsorgens afgørelse, hvorefter [klager] ikke kunne prøveløslades. Det fremgår af kendelsen, at [indklagede] på vegne af [klager] havde indgivet processkrift. Det fremgår endvidere, at ingen af parterne skulle betale sagsomkostninger til den anden part eller til statskassen.

[Indklagede] har oplyst, at hun den 29. juli 2020 kærede [byret]s kendelse af 15. juli 2020 til landsretten.

[Klager] spurgte ved e-mail af 24. august 2020 [indklagede], om hun havde glemt ham. Han anførte, at han gerne ville vide, hvad der skulle ske.

[Indklagede] og [klager] holdt den 26. august 2020 et møde i [fængsel B].

[Indklagede] har oplyst, at hun på baggrund af mødet den 26. august 2020 trak kæren tilbage fra landsretten.

Ved e-mail af 27. august 2020 til [fængsel A], cc [fængsel B], vedhæftede [indklagede] byrettens kendelse og anførte bl.a.:

"I forlængelse af vedhæftede bekræfter jeg hermed for den gode ordens skyld, at min klient nu er i et [...] på [fængsel B], og at han derefter hvis alt går vel, kan blive tilbageført med henblik på hurtigst muligt at genoptage det gode forløb, som han var i gang med, herunder at blive flyttet til halvåbent fængsel."

Forløbet har jo desværre været forlænget på grund af dels COVID-19 og dels ventetid på [fængsel B], ligesom retten har noteret sig, at [...] har beklaget det langvarige forløb, men min klient ser nu naturligvis frem til en fortsættelse af det gode samarbejde om lempelser i afsoningen og udslusningsforløbet."

Den 17. september 2020 skrev [klager] en e-mail til [indklagede], hvori han bl.a. anførte, at [fængsel B] havde godkendt ham til uledsaget udgang. Han havde endvi-

dere tilføjelser til et brev, som skulle sendes til Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Ved e-mail af 5. oktober 2020 skrev [klager] på ny til [indklagede]. Han anførte bl.a., at han alligevel ikke kunne få lov til at få uledsaget udgang, hvilket han var meget utilfreds med. Han bad hende om at undersøge dette nærmere, herunder hvad der var planen for ham, og om hans muligheder for at blive flyttet til [fængsel C]. Han spurgte endvidere, om [indklagede] var sikker på, at det var klogt ikke at få prøvet sagen i retten.

[Klager] har oplyst, at han den 13. oktober 2020 modtog "Indstilling til brug for den årlige sagsbehandling af langtidssager" af 1. oktober 2020 fra [fængsel A]. Heraf fremgik bl.a., at retten den 15. juli 2020 havde stadfæstet Direktoratet for Kriminalforsorgens afslag på prøveløsladelse.

Ved e-mail af 14. oktober 2020 til [indklagede] anførte [klager] bl.a.:

"Jeg har netop modtaget indstillingen til dette års S.A-møde i februar. Til min store overraskelse kunne jeg læse, at der D. 15. Juli, af retten, var blevet afsagt kendelse om stadfæstelse af afslaget på min prøveløsladelse. Hvordan kan det ske uden min viden? Har du givet grønt lys, til at afsige kendelsen? D. 16. Juni skriver du i mail til mig, at du lige følger op på sagen i [byret]. Så DU havde min sag D. 15. Juli. Og vi har blot mødt hinanden, for at snakke sag 1 gang, D. 26. August. Er det derfor du rådede mig til ikke at gå i retten? Jeg må indrømme, jeg gik fra vores møde med en mærkelig følelse. Jeg har end ikke modtaget noget som helst, om at der er afsagt kendelse, hvilket også har frarøvet mig min ankemulighed og chancefor at forsvare mig. Du sagde ordret til mig; at vi altid kan gå i retten. Hvad sker der? Og hvad vil du gøre? Du kunne jo bare sige nej, da jeg kontaktede dig, hvis du ikke gad min sag. Dette har krænket mine rettigheder. Jeg har nu søgt om udskrift af kendelsen. Er du venlig at sende mig, alt hvad du har af papirer til [fængsel A]."

[Indklagede] besvarede den 27. oktober 2020 [klager]s e-mail af 14. oktober 2020. Hun anførte bl.a.:

"Tak for din mail, som jeg modtog i min efterårsferie. Jeg samler alle de papirer, jeg har og sender til dig. Der er noget, der tyder på, at vi har talt fuldstændig forbi hinanden. Din sag har været behandlet i byretten (indbragt af dig selv med [advokat A]), og videreført af mig, idet jeg havde forstået på dine påstande, at du ønskede at gå hele vejen med sagen. Men den blev så netop ikke prøvet af landsretten, idet jeg forstod på vores møde i august, at du ikke ønskede videre domstolsprøvelse af din sag, idet der på det tidspunkt var et godt (og forventeligt fortsat godt) samarbejde med Kriminalforsorgen. Det var i hvert fald min baggrund for at råde dig til ikke at gå videre med sagen, og dermed årsagen til, at jeg trak sagen fra landsretten, jf. i den forbindelse min mail til [fængsel B] af 27. august 2020 indeholdende blandt andet byrettens kendelse."

Hvis jeg har misforstået dig i forhold til, at du har haft et ønske om at indbringe den for landsretten, vil jeg naturligvis gerne bidrage med, at det i givet fald beror på en advokatfejl, således at den måske alligevel kan indbringes for landsretten, hvis du og din nuværende [advokat B] (efter det til mig oplyste af 12. oktober 2020) da ikke vil begynde forfra i byretten."

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, herunder ved at udføre retshandlinger uden hans viden og samtykke og med ikke godkendt materiale, ved at undlade at informere ham om sagen, ved at lyve overfor retten, ved at give utroværdig rådgivning, samt ved ikke at give skriftlig opdrags- og prisoplysning.

[Klager] har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at [indklagede] har ført sagen ved [byret] samt kæret sagen til landsretten, uden hans viden og samtykke og med materiale, som han ikke havde godkendt, og at hun helt har undladt at informere ham om sagsforløbet. Det er [klager]s opfattelse, at han herved er blevet umyndiggjort, og at hans ret til at forsvare sig og dyrke sin ankebeslutning er krænket. [Indklagede] kunne ikke med rette tage for givet, at [klager], der har siddet i et lukket fængsel siden [...], havde internetadgang eller kendte til "Min retssag," hvilket ikke er tilfældet. [Klager]s hustru fra [land] håndterer hans e-mail, men hun er ikke særlig stærk i dansk.

[Klager] har endvidere anført, at [indklagede] har løjet for [byret] ved at give udtryk for, at han havde bedt hende om at fremføre sagen på skriftligt grundlag, hvilket han aldrig har ønsket. Tværtimod ønskede han at give møde i retten, idet han havde en del på hjertet. [Indklagede] har endvidere løjet for landsretten ved at sige, at han havde bedt hende om at trække sagen tilbage. Dette kan naturligvis ikke være muligt, eftersom han slet ikke vidste, at der var afsagt en kendelse i byretten, og at sagen var anket til landsretten.

Det er endvidere anført, at [indklagede] gav utroværdig rådgivning under mødet i fængslet den 26. august 2020, hvor hun alene kom for at fortælle, at det slet ikke kunne betale sig med en domstolsprøvelse, og at det var meget klogere at skrive nogle breve til kriminalforsorgen. Da [indklagede] har et godt ry, tog [klager] hendes ord for gode varer. Der var på mødet ingen snak om, at sagen havde været for retten, eller at der var kæret til landsretten.

[Klager] har endelig anført, at [indklagede] ikke har givet skriftlig opdrags- og prisoplysning.

Indklagede:

[Indklagede] har påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt gjort gældende, at [klager] havde ind-

bragt Kriminalforsorgens afslag på prøveløsladelse for retten via en anden advokat, og at retten forud for hendes indtræden havde afgjort, at sagen skulle afvikles på skriftligt grundlag. Efter at hun den 18. juni 2020 blev beskikket for [klager], fulgte hun op på sagen og uploadede processkrift til retten med de anbringender, som hun havde forstået, idet påstanden var nedlagt i forbindelse med indbringelsen.

[Indklagede] havde fået det indtryk, at [klager] i hvert fald på daværende tidspunkt ville udtømme sine muligheder for domstolsprøvelse. Da hun modtog byrettens kendelse af 15. juli 2020, kærede hun den således til landsretten den 29. juli 2020, idet hun ikke ville risikere at springe en frist på grund af sin kommende ferie, førend hun havde talt med [klager] om, hvad han ønskede.

Det blev muligt med et fysisk møde med [klager] den 26. august 2020, hvor det blev drøftet, om han fortsat ønskede sagen behandlet ved domstolene. På mødet oplyste [klager], at han efterfølgende havde været i fin dialog med kriminalforsorgen, og at der nu lå en god og fornuftig plan for ham, som han var godt tilfreds med. Hun rådgav ham derfor til ikke at gå videre med sagen under henvisning til betragtninger om, at en domstolsprøvelse umiddelbart savnede mening, hvis man rent faktisk var tilfreds med Kriminalforsorgens sagsbehandling, da det kunne risikere at virke kontraproduktivt på det nu gode samarbejde. Hun tilkendegav samtidig, at han som bekendt kunne indbringe sin sag på ny for retten, hvis det skulle ændre sig senere. I forlængelse af mødet den 26. maj 2020 trak [indklagede] sagen fra landsretten, ligesom hun samtidig, som aftalt på mødet, sendte en mail til [fængsel A], cc. [fængsel B], hvor [klager] nu opholdt sig, og hun vedhæftede blandt andet byrettens kendelse.

Det er således [indklagede]s klare overbevisning, at hun alene har foretaget handlinger i overensstemmelse med, hvad [klager] har ønsket, og hun kan slet ikke genkende, at hun ikke skulle have optrådt som advokat til hans fordel.

[Indklagede] opfattede [klager] som en yderst velfungerende person med stor indsigt i sin situation og sag. Han havde således dels tidligere indbragt afslag på prøveløsladelse for retten, ligesom han kendte til vilkårene for en sådan prøvelse, herunder retten til gratis advokatbistand m.m., som han antageligt også var blevet vejledt om ved både tidligere sager og denne sag. [Klager] tilkendegav, at han havde internetadgang via sin kone, hvorfor [indklagede] i hele forløbet tog for givet, at han havde adgang til bl.a. "Min retssag."

[Indklagede] bekræfter, at hun ikke gav [klager] skriftlig opdrags- og prisoplysning. Dette er hendes fejl, idet hun og hendes sekretær holdt ferie på forskellige tidspunkter. [Klager] var imidlertid bekendt med sagsgangen i en sag om prøveløsladelse, idet han dels havde prøvet det før, og dels selv havde sat forløbet i gang med anden advokat, og han var herunder også var bekendt med, at det ville være uden omkostninger for ham.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 7 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Når klienten er forbruger, skal advokaten i forbindelse med indgåelsen af aftalen om bistand af egen drift og på klar og entydig måde skriftligt og direkte give opdrags- og prisoplysning.

I straffesager, hvor advokaten er beskikket forsvarer, skal advokaten i prisoplysningen redegøre for, at beskikkelsen indebærer, at advokatens salær fastsættes af domstolene, og at salæret udredes af statskassen. Om opdraget skal advokaten på en klar og entydig måde beskrive de vigtigste elementer i den påregnede bistand. En advokat skal altid beskrive opdraget, også selv om bistanden er uden udgift for klienten.

Nævnet bemærker, at formålet med at beskrive opdraget bl.a. er, at klienten skal vide, hvad denne kan forvente af advokaten, for dermed at udgå uklarhed omkring indholdet af opdraget, og at der i nærværende sag netop opstod uklarhed herom.

Det er ubestridt, at [indklagede] ikke gav [klager] skriftlig opdrags- og prisoplysning. Nævnet finder derfor, at [indklagede] har handlet i strid med god advokatskik.

Den omstændighed, at salæret i sidste ende blev udredt af statskassen, eller at [klager] tidligere via en anden advokat måtte have fået opdrags- og prisoplysning eller i øvrigt kendte til sagsgangen i en sag om prøveløsladelse, kan ikke føre til en anden vurdering.

Advokatnævnet lægger til grund, at [klager] ønskede at få prøvet Direktoratet for Kriminalforsorgens afslag på prøveløsladelse ved domstolene. Han havde således indbragt afslaget for [byret] med bistand fra en anden advokat. Nævnet lægger endvidere til grund, at han i juni 2020 rettede henvendelse til [indklagede] med anmodning om bistand til retssagen. Advokatnævnet finder derfor, at [indklagede] ikke har handlet i strid med god advokatskik ved at videreføre sagen.

Advokatnævnet finder, at det ikke er godtgjort, at [indklagede] har talt usandt over for [byret] eller for landsretten. Der er herved lagt på, at [byret], allerede før [indklagede]s indtræden i sagen, havde bestemt, at sagen skulle behandles på skriftligt grundlag. Der er endvidere lagt vægt på, at [indklagede]s meddelelse om at trække sagen tilbage fra landsretten byggede på hendes forståelse af, hvad der var drøftet på mødet den 26. august 2020. Det er endvidere ikke godtgjort, at [indklagede] gav utroværdigt

rådgivning på mødet i fængslet den 26. august 2020, herunder ved at rådgive [klager] om at hæve sagen og samarbejde med kriminalforsorgen.

Advokatnævnet finder imidlertid, at [indklagede] ikke i fornødent omfang har inddraget og holdt [klager] orienteret om sagen. Nævnet har herved særligt lagt vægt på, at [klager], som sagen er oplyst, ikke var inddraget i forbindelse med indgivelse af processkrift i sagen, og at han ikke var orienteret om, at [byret] havde afsagt kendelse den 15. juli 2020, ligesom han ikke var inddraget i beslutningen om at kære sagen til landsretten. [Indklagede] kunne ikke med rette gå ud fra, at [klager] orienterede sig om sagens forløb i "Min retssag"

Advokatnævnet finder på den baggrund, at [indklagede] i det ovenfor nævnte omfang har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens 126, stk. 1, og Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens 147 c, stk. 1, [indklagede] en bøde på 20.000 kr.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens 147 d.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] pålægges en bøde til statskassen på 20.000 kr."

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af [indklagede].

[Indklagede] har forklaret blandt andet, at hun er fortrolig med sagsgangen i sager om prøveløsladelse, og hun har ført nogle sager. Der bliver typisk ikke suppleret særligt meget fra klienten, fordi institutionen oplyser sagen. Nogle gange opdaterer fængslet sagen med nyt materiale i forbindelse med en prøveløssag.

Sagen var indbragt for retten af [advokat A]. [Klager] ringede til hende og fortalte om sin situation som livstidsdømt, og at han ønskede at skifte advokat. Hun sagde ja til at overtage sagen, og han fortalte, hvad den gik ud på. Han var utilfreds med en kendelse fra 2019 om afslag på prøveløsladelse, og grundet coronasituationen var alt sat i stå. Han skulle blandt andet have opdateret noget vedrørende [...], og det skulle foregå i [fængsel B]. Han var ikke i udgangsforløb, og der var ikke sket meget siden bortset fra, at corona var indtrådt. Han forstod udmærket, at det nok ikke havde gang på jord at indbringe sagen igen, men han var frustreret over forløbet. Han skrev selv til retten og bad om, at hun blev beskikket

Efter deres samtale sendte han en mail til hende, og de talte om, at han havde netadgang via sin kone. Han talte med sin kone, og så skrev konen mailen. Han sendte nogle papirer til hende, men hun husker ikke i detaljer, hvad det var. Hun sagde, at hun ikke kunne køre til [...] for at besøge ham i [fængsel A], og det forstod han godt.

Hun sendte processkriftet til [byret]. Hun tror, at de kun havde den ene samtale forud for processkriftet. Det var ikke kompliceret, og hun havde forstået sagens indhold. Han er meget velformuleret. Da han skrev til hende den 14. juli 2020, kan hun ikke huske, om hun reagerede. Hun holdt ferie på det pågældende tidspunkt. Hun husker ikke, hvornår de har talt sammen. Det var klart fra begyndelsen, at han var stærkt utilfreds med forløbet omkring afslaget på prøveløsladelsen, og at han ville gå hele vejen. Hun er ikke sikker på, at han sagde det ordret, men det var det, han mente. Det var drøftet med ham.

Han ringede tidligere i august 2020 om, at han nu var flyttet til [fængsel B], hvilket var formålet med at indbringe sagen for retten, fordi han følte sig parkeret i [Fængsel A]. [Fængsel B] har kompetencen til at lave den uddybende undersøgelse. Han mente, at han i forbindelse med sin dom havde fået [...], som han ikke længere levede op til. Hun tænkte, at der var sket det, der var formålet med domstolsprøvelsen. På mødet i august bekræftede han hende i den opfattelse.

Overflytningen til [fængsel B] betød, at hun kunne besøge ham. Den 24. august 2020 skrev han, at han var overflyttet. Mødet den 26. august 2020 med ham i fængslet varede ikke over 1 time. Han var en velforberedt klient. Han medbragte et dokument, som hun sendte til [fængsel A] sammen med kendelsen fra [byret]. Formålet med mødet var at drøfte, om de skulle fortsætte domstolsprøvelsen. Hun kan ikke huske, om det var hende, der orienterede ham om afgørelsen, eller om han kendte den på forhånd.

Retten havde indskrevet i kendelsen, at man beklagede det lange forløb. Han var ærgerlig over, at det hele var forsinket. Hun husker ikke, om der var samtale i forbindelse med hans mail til hende den 17. september 2020, men hun tænkte, at det var en succes. Han har fået en rigtig sober behandling

Den 5. oktober 2020 havde de ikke nogen samtale, og kort tid efter blev hun kontaktet af [advokat B] om, at han skulle indtræde i sagen.

Det kunne ikke være en overraskelse for ham, at der var afsagt en kendelse i [byret]. Hele mødet handlede om domstolsprøvelsen, og den fortsatte prøvelse. Hun kan ikke svare på, om han forstod, at der var en kendelse, der var indbragt. Hun ved ikke, hvad hun skulle tale med ham om ud over ken-

delsen fra byretten og kæren af denne til landsretten. Formålet med mødet den 26. august 2020 var at tale om, hvad der skulle ske. Han var ikke i et udschlussforløb, og det ville blive en stadfæstelse. Hun skrev den 27. august 2020 til landsretten om, at kæren blev frafaldet.

[Klager] havde prøvet en tilsvarende sag før. De talte om omkostningerne i telefonen. Han vidste, at det ikke havde omkostninger for ham og forstod, at hun ikke kunne tage til Jylland for at afholde møde med ham. Det var ikke ukendt for ham, og det var ikke de manglende prisoplysninger, han var utilfreds med. Når man klager til Advokatnævnet, bliver man bedt om at oplyse, om man har modtaget prisoplysninger. Prisoplysningerne bliver normalt sendt med det samme, og nogle gange tager hun dem med i arresten. Det var i sommerferien, og derfor får hun det ikke iværksat. Det skyldes sagsgangen hos hende.

Adspurgt af advokat [...] forklarede hun, at hun blev beskikket tilbage i juni 2020, og der ville prisoplysningerne normalt blive sendt. Hun indleverede det skriftlige indlæg til [byret], men hun havde det ikke forbi ham, fordi de havde talt om det forinden. Han havde en klar forventning om, at han ikke ville få en prøveløsladelse, og han havde sendt papirerne, som hun brugte. Hun indleverede processkriftet på minretssag.dk. Hun kan ikke maile med de klienter, der sidder i fængsel. Hun tager typisk tingene med i arresten. Det er ikke kutyme, at man sender det på mail. Hun havde talt med ham på forhånd om, at kendelsen skulle kæres. De talte om det igen den 26. august 2020, og han var enig i, at det ville virke provokerende med en fortsat kære i det forløb, der var i gang. Hun bekræftede ikke skriftligt, at de havde aftalt at frafalde kæren. Han var ikke en besværlig klient, der skiftede holdning hele tiden. Han forstod, hvad det gik ud på og var tilfreds og forstod det kontraproduktive i at blive ved med sagen. Man bruger ikke mails, og det kan skabe andre problemer at sende en sådan mail til en ikke-sikker mailadresse. Hun ved ikke, om han fulgte med på sagsportalen, men han var fortrolig med processen. Hun tror ikke, at han havde kendelsen på papir, men hun havde den med.

Parternes synspunkter

[Indklagede] har i sit påstandsdokument anført:

" ...

ANBRINGENDER:

Ad: Skriftlig opdrags- og prisoplysning.

Sagsøger har ubestridt ikke skriftligt givet klager [klager] opdrags- og prisoplysning, og har derved handlet i strid med god advokatskik jf. Rpl. § 126 stk. 1.

Sagsøger er ikke tidligere sanktioneret af Advokatnævnet.

Det kan lægges til grund, at klager forud for sagen var fortrolig med sagsgangen i en sag om prøveløsladelse, idet han dels havde søgt herom tidligere, dels via tidligere advokat, der havde påbegyndt sagen, var orienteret herom. Klager var således også bekendt med, at statskassen, uanset sagens udfald, endeligt ville afholde sagens omkostninger for ham.

Sagsøger har telefonisk ved første samtale orienteret klager om, at advokatbistanden fortsat var uden udgift for klager, og det blev på ny drøftet på møde i [fængsel B].

Der foreligger således helt konkrete særlige omstændigheder, som fører til, at en passende sanktion for dette forhold bør være en irettesættelse.

Ad: Inddragelse og orientering af klient.

Advokatnævnet har fundet, at sagsøger ikke i fornødent omfang har inddraget og holdt klager orienteret om sagen.

Dette bestrides.

Klager og sagsøger har afholdt flere telefonsamtaler, hvor klager overfor sagsøger har beskrevet situationen, ligesom klager fremsendte de nødvendige bilag til sagens førelse. Der var for klager ikke tvivl om, hvorpå prøveløsladelsespåstanden skulle bero. Sagsøger fik af klager oplyst, at han havde adgang til internettet og bl.a. var tilgængelig på e-mail via sin hustru. Sagsøger kunne med rette gå ud fra, at klager derved holdt sig orienteret om sagen via minretssag.dk.

Klager og sagsøger afholdt derudover et møde i [fængsel B], hvor det fremtidige forløb bl.a. blev drøftet. Her var der enighed om, at klagers situation nu var så god, at en fortsat domstolsbehandling ved landsretten ville forekomme uhensigtsmæssig og resultatløs. Kæremålet ved landsretten blev som følge af denne drøftelse frafaldet, hvilket tillige blev meddelt [fængsel B] ved e-mail vedhæftet bl.a. byrettens kendelse.

Såfremt retten finder, at sagsøger ikke i tilstrækkelig grad har inddraget og orienteret klager, må det under de konkrete omstændigheder anses for en mindre alvorlig forseelse og en eventuel sanktion bør for dette forhold ligeledes være en irettesættelse.

Ad: Sanktionen.

Advokatnævnet har fastsat bøden på 20.000 kr. Det vil sige 10.000 kr. pr. forseelse.

Såfremt retten finder, at sagsøger har handlet i strid med god advokatskik, og at en irettesættelse ikke anses for en tilstrækkelig sanktion, må sanktionen være en bøde på 10.000 kr. i overensstemmelse med praksis for udmåling ved første gangs overtrædelse.

..."

Advokatnævnet har i sit påstandsdokument anført:

” ...

3 ANBRINGENDER

Til støtte for den nedlagte påstand gøres det overordnet gældende, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved ikke skriftligt at have givet sin klient opdrags- og prisoplysning samt ved ikke i fornødent omfang at have inddraget og holdt sin klient orienteret om sagen.

Det gøres hertil gældende, at en advokat i medfør af retsplejelovens § 126, stk. 1, skal udvise en adfærd, der stemmer overens med god advokatskik.

De bemærkes hertil, at [indklagede] ved sit processkrift af 14. oktober 2021 selv har tilkendegivet at have handlet i strid med god advokatskik, ved ikke skriftligt at give sin klient skriftlige opdrags- og prisoplysninger.

Der er derfor ikke uenighed om, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik efter retsplejelovens § 126, stk. 1, og allerede af denne grund, skal der ske stadfæstelse af Advokatnævnets kendelse i sagsnr. 2020-3642 af 29. marts 2021.

3.1 Opdrags- og prisoplysninger i forbrugerforhold

Når klienten er forbruger, skal advokaten i forbindelse med indgåelsen af aftalen om bistand af egen drift og på en klar og entydig måde skriftligt og direkte give opdrags- og prisoplysninger.

[Indklagede] har i sit indlæg til Advokatnævnet i forbindelse med Advokatnævnets behandling (kendelsen side 13) samt ved dennes processkrift af 14. oktober 2021 erkendt, at hun ikke gav Klienten skriftlig opdrags- og prisoplysning. [Indklagede] har gjort gældende, at pris- og opdragsoplysninger var givet mundtligt til Klienten, hvilket bestrides. Det gøres heroverfor gældende, at det ikke er tilstrækkeligt at give opdrags- og prisoplysninger mundtligt, når klienten er forbruger, hvilket er tilfældet i denne sag.

I straffesager, hvor advokaten er beskikket forsvarer, skal advokaten i prisoplysningen redegøre for, hvad beskikkelsen indebærer, at advokatens salær fastsættes af domstolene, og at salæret udredes af statskassen.

Om opdraget skal advokaten på en klar og entydig måde beskrive de vigtigste elementer i den påregnede bistand. En advokat skal altid beskrive opdraget, også selv om bistanden er uden udgift for klienten.

Det bemærkes, at formålet med at beskrive opdraget bl.a. er, at klienten skal vide, hvad denne kan forvente af advokaten, for dermed at undgå uklarhed omkring indholdet af opdraget. Det gøres gældende, at der i nærværende sag netop opstod uklarhed herom.

Det er ubestridt, at [indklagede] ikke gav Klienten skriftlig opdrags- og prisoplysning. Det gøres derfor gældende, at [indklagede] har handlet i strid med god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Den omstændighed, at salæret i sidste ende blev udredt af statskassen, eller at Klienten tidligere via en anden advokat måtte have fået opdrags- og prisoplysning eller i øvrigt kendte til sagsgangen i en sag om prøveløsladelse, kan ikke føre til et andet resultat.

3.2 Manglende inddragelse og orientering om sagen

Det gøres gældende, at [indklagede] ikke i fornødent omfang har inddraget og holdt Klienten orienteret om sagen.

Det bemærkes, at formålet med at holde klienten orienteret er, at klienten ud fra oplysningerne skal kunne give sit bidrag i sagen samt være inddraget i, om sagen bevæger sig i den for klienten ønskede retning.

Det skal tillægges vægt, at Klienten ikke var inddraget i forbindelse med indgivelse af processkrift i sagen, og at han ikke var orienteret om, at [byret] havde afsagt kendelse den 15. juli 2020, ligesom han ikke var inddraget i beslutningen om at kære sagen til landsretten.

[Indklagede] har gjort gældende, at hun havde en berettiget forventning om, at Klienten havde adgang til "Min rets-sag", da Klienten havde internetadgang. Det gøres heroverfor gældende, at [indklagede] ikke med rette kunne gå ud fra, at Klienten orienterede sig om sagens forløb i "Min retssag", men selv dette er ikke tilstrækkeligt til behørigt at varetage klientens interesser. Klientens adgang til internettet fritager ikke advokaten for at informere sin klient om de retsskridt, der foretages på vegne af klienten.

[Indklagede] har i det ovenfor nævnte omfang tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

3.3 Bødens størrelse

For så vidt angår bødens størrelse (kr. 20.000), gøres det gældende, at denne er passende fastsat under hensyn til flerheden af forhold, hvorom [indklagede] har tilsidesat god advokatskik. Dette vedrører manglende skriftlig orientering om opdrags- og prisoplysninger samt manglende inddragelse og orientering om sagen.

Det gøres videre gældende, at bødens størrelse i øvrigt er i overensstemmelse med Advokatnævnets praksis for sanktionsfastsættelse, som er stadfæstet ved Højesterets afgørelse i U 2018.1160 H.

..."

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettenns begrundelse og resultat

Retten lægger som ubestridt til grund, at [indklagede] ikke gav [klager] skriftlige opdrags-og prisoplysninger, hvilket af de af Advokatnævnet anførte grunde er i strid med god advokatskik.

Retten lægger efter bevisførelsen til grund, at [indklagede] efter at have talt i telefon med [klager] indleverede et processkrift på minretssag.dk, og at processkriftet ikke blev sendt til ham på mail forud for indgivelsen af dette til [byret] og heller ikke efter indgivelsen. [Indklagede] har herom forklaret, at hun ikke kan udveksle mails med en klient, der sidder i fængsel og heller ikke kan sende sådant materiale til en andens ikke-sikre mailadresse.

[Indklagede] kærede den 29. juli 2020 [byret]s kendelse af 15. juli 2020 til landsretten uden, at [klager] på det tidspunkt blev orienteret eller inddraget i denne beslutning. Retten lægger på baggrund af [indklagede]s forklaring til grund, at hun havde forstået på sin første samtale med [klager], at han ønskede at gå hele vejen, hvilket efter rettens opfattelse støttes af det af [klager] anførte i en mail af 14. oktober 2020 til [indklagede] om, at han på grund af den manglende orientering om, at der var afsagt kendelse *"har frarøvet mig min ankemulighed og chance for at forsøve mig."* Retten finder således efter en konkret vurdering af forløbet, at [indklagede] ikke har handlet i strid med god advokatskik ved ikke den 29. juli 2020 eller forud herfor at inddrage ham i beslutningen om at kære kendelsen til landsretten, idet det bemærkes, at kæren uden udgift for ham efterfølgende kunne frafalde, hvilket skete. Retten har endvidere ved vurderingen lagt vægt på det nedenfor anførte om forløbet af mødet den 26. august 2020.

Retten finder det på baggrund af [indklagede]s forklaring godtgjort, at hun på mødet den 26. august 2020 drøftede med [klager], om kæren af [byret]s kendelse skulle opretholdes, hvorfor det må lægges til grund, at [klager] på mødet blev orienteret om denne kendelse og indholdet heraf, ligesom retten finder det godtgjort, at det blev aftalt, at kæren til landsretten skulle frafalde.

På baggrund af det ovenfor anførte ophæves den del af Advokatnævnets kendelse, der vedrører, at [indklagede] har handlet i strid med god advokatskik ved ikke at have orienteret ham om [byret]s kendelse og ikke at have inddraget ham i beslutningen om at kære kendelsen til landsretten.

Retten finder sammenfattende, at [indklagede] alene har handlet i strid med god advokatskik ved ikke at inddrage [klager] i forbindelse med afgivelsen af processkriftet i sagen, idet hun ikke sendte det til ham forud for indgivelsen eller efter, og idet hun ikke kunne gå ud fra, at han holdt sig orienteret på minretssag.dk, som han ikke kunne tilgå fra fængslet. Retten bemærker, at fremsendelse af processkriftet kunne ske til ham i fængslet med post. Denne forseelse findes efter omstændighederne at burde sanktioneres med en irettesættelse.

Bøden for ikke at have afgivet skriftlige opdrags-og prisoplysninger fastsættes til 10.000 kr. Irettesættelsen for sidstnævnte forhold absorberes af den idømte bøde på 10.000 kr. Bøden nedsættes således fra 20.000 kr. til 10.000 kr.

Som følge af det ovenfor anførte ophæves Advokatnævnets kendelse af 21. marts 2021 delvist.

Henset til sagens forløb og udfald skal hver part bære egne omkostninger.

THI KENDES FOR RET:

Advokatnævnets kendelse af 29. marts 2021 i sag 2020-2642 ophæves delvist, og bøden nedsættes til 10.000 kr.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part.